

Iain Watson/Flickr

Een steen der bestemming (Eerste deel)

De sleutel van David (hoofdstuk een)

- Gerald Flurry
- [20-07-2017](#)

In de Westminster Abdij in Londen staat de oude kroningszetel waarop de koningen van Ierland, Schotland en Engeland gekroond zijn. Onder die stoel bevindt zich een steen, die, tot voor kort, aangeduid werd als “Jacob’s pillar stone” [“Jacobs stenen hoofdkussen”] (Genesis 28:18). De steen staat ook bekend als de “steen van Scone.” Scone is de naam van een klooster in Schotland. De koning liet de steen daar plaatsen in 1846. Deze steen, met een rijke geschiedenis, zal bewijzen een integrerend deel van de toekomstige oplossing te zijn voor de rampzalige gebeurtenissen in de wereld van vandaag!

Dit schreef dhr. Herbert W. Armstrong over deze steen in zijn boek: *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*, op pagina 100-102 (uitgave 1980):

Vervolgens kwam er in 569 v. Chr. (het jaartal van het overplanten door Jeremia) een oude witharige patriarch, naar wie soms wordt verwezen als een “heilige”, naar Ierland. Met hem was een prinses, de dochter van een oosterse koning, en een metgezel die “Simon Brach” heette, in diverse geschiedenissen gespeld als Breck, Berech, Brach of Berach. De prinses droeg de Hebreeuwse naam Tephi, een koosnaam; haar volledige naam was Tea-Tephi.

Hedendaagse literatuur van mensen die onze nationale identiteit erkennen, verwacht deze Tea-Tephi, een dochter van Zedekia, met een eerdere Tea, een dochter van Ith, die in de tijd van David leefde.

Tot dit koninklijke gezelschap behoorde de zoon van de koning van Ierland, die ten tijde van het beleg in Jeruzalem was geweest. Daar had hij met Tea-Tephi kennis gemaakt. Kort na 585 (toen de stad viel) trad hij met haar in het huwelijk. Hun zoon, die nu ongeveer 12 jaar oud was, ging met hen mee naar Ierland. Behalve de koninklijke familie bracht Jeremia nog een aantal merkwaardige dingen mee, waaronder een harp, een kist en een wonderlijke steen, die “lia-fail” of “steen der bestemming” werd genoemd. Een bijzonder toeval (?) is, dat het Hebreeuws van rechts naar links wordt gelezen en het Engels van links naar rechts. Van welke kant u deze naam ook leest, het blijft “lia-fail”.

Een ander vreemd toeval—of is het wel toeval?—is dat vele koningen in de geschiedenis van Ierland, Schotland en Engeland zittend op deze steen zijn gekroond—met inbegrip van de huidige koningin.

Kort geleden verwijderden Engelse beambten het bordje naast de oude kroningszetel, waarop de steen in de zetel als “Jacobs stenen hoofdkussen” stond aangeduid. Waarom? Omdat de Engelse natie in haar geloof gedegeneerd is. Het eens zo machtige Britse Imperium heeft de kennis omtrent haar identiteit als Efraïm, een van de belangrijkste stammen van Israël, verloren.

Waarom wordt deze steen de “steen der bestemming” genoemd? Geen andere natie in de geschiedenis heeft een “kroningssteen” zoals Engeland. Geen andere natie op aarde kan zo’n rijk historisch verleden voor zijn troon opeisen.

Als Christus naar de aarde terugkeert om de troon van David over te nemen, zal Hij een bestaande troon overnemen (Lucas 1:32). De troon die Christus zal overnemen omvat “Jacobs pillar stone.” Wat een “steen der bestemming”!

Jacobs Hoofdkussen Wordt Jacobs Pilaar

“De volgende morgen vroeg nam Jacob de **STEEN** die hij onder zijn hoofd gelegd had, stelde die tot een **OPGERICHTE STEEN** [pilaar] en goot er olie bovenop. En hij noemde die plaats Bethel, maar tevoren was de naam der stad Luz. En Jacob deed een gelofte: Indien God met mij zal zijn, en mij behoeden zal op deze weg, die ik ga, mij zal geven brood om te eten en klederen om aan te trekken, en ik behouden tot mijns vaders huis wederkeer, dan zal de Here mij tot een God zijn. En deze **STEEN**, die ik tot een opgerichte steen gesteld heb, zal een **HUIS GODS** wezen, en van alles wat Gij mij schenken zult, zal ik U stipt de tienden geven” (Genesis 28:18-22). In deze verzen begint de geschiedenis van Englands “steen der bestemming”.

Jacob was zo overweldigd door zijn droom dat hij de betekenis ervan erkende door de steen die hij als hoofdkussen gebruikt had als een pilaar rechtop te zetten. Hij noemde deze steen “**GODS HUIS**”. In de Laodicea Kerk is het vandaag niet behoorlijk om het auditorium “Gods huis” te noemen, zelfs hoewel de heer Armstrong voelde dat God wilde dat hij dat bouwde, gebaseerd op het boek Haggaï. Hij noemde het bijna altijd “Gods huis”. Sommigen hebben de Filadelfia Kerk van God bekritiseerd omdat we ons nieuwe gebouw “Gods huis” noemen. Toch noemde Jacob *een steen* Gods huis.

Waarom deed Jacob dit? Omdat er geen tempel en zelfs geen verplaatsbare tabernakel in zijn dagen was. Toch ontving hij een ongelofelijk visioen in de toekomst over de plaats waar hij sliep. Jacob realiseerde zich dat er voor God een huis gebouwd moest worden en Zijn werk vanuit die plaats geleid moest worden—daarom noemde hij de steen *Gods huis*. De steen waarop hij geslapen had zou een grote betekenis hebben door heel Israëls geschiedenis heen. Daarom past het zo om Jacobs stenen hoofdkussen een “steen der bestemming” te noemen.

Gedurende Jacobs leven werd de steen gebruikt om te laten zien van waaruit God werkte. De heer Armstrong bouwde het auditorium als Gods huis omdat hij wist dat God vanuit de Kerk en vanuit haar hoofdkwartier in Pasadena werkte. En nu werkt God—**ENKEL**—vanuit de Filadelfia Kerk van God! God leidt Zijn Werk niet langer vanuit de Wereldwijde Kerk van God of vanuit welke van haar afgescheiden groepen dan ook! Dat is een gedurfde bewering, maar ze is bijbels gefundeerd!

Zou het mogelijk zijn dat Engeland in het bezit is van Jacobs stenen hoofdkussen? De Engelse natie erkende gewoonlijk dat de steen onder de oude kroningszetel Jacobs stenen hoofdkussen was, waarover in het boek Genesis geschreven was. De geschiedenis van die steen gaat helemaal terug naar het begin van Israëls geschiedenis als volk!

De mensen zouden kunnen zeggen dat de Engelsen een beetje getikt zijn als ze zeggen dat dit Jacobs stenen hoofdkussen is. De mensen zouden kunnen zeggen: “O, jullie hebben deze steen en die gaat helemaal terug naar Genesis—ha ha!” Misschien brengt deze kennis de Britten wat in verlegenheid vanwege hun ontaarde geloof. En tot hun eigen schande hebben ze het bordje weggehaald dat hem als Jacobs stenen hoofdkussen identificeerde. Een bordje verwijderen verandert niets aan de geschiedenis! God heeft zichzelf zo bekend gemaakt door heel Israëls geschiedenis heen, dat zij niet te verontschuldigen zijn!

Het volk Israël bestond uit twaalf stammen. De heer Armstrong bewees uit de Bijbel dat er geprofeteerd was dat Efraïm een van de voornaamste stammen zou zijn. Samen met Manasse zou Efraïm ook de naam Israël dragen. De naam van hun grootvader Jacob werd in Israël veranderd toen hij bekeerd werd. En vandaag zien we in Engeland een steen die kan identificeren waar Israël is, als we maar goed in onze Bijbel kijken.

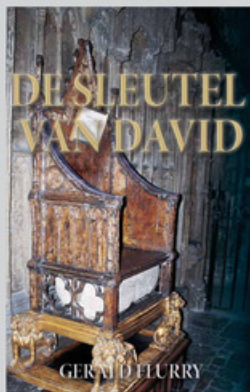
Jacobs Naam Veranderd in Israël

“En God zeide tot hem: Gij heet Jacob; gij zult niet meer Jacob heten, maar Israël zal uw naam zijn. En Hij noemde hem Israël. En God zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wees vruchtbaar en word talrijk; een volk, ja een menigte van volken, zal uit u ontstaan, en koningen zullen uit uw lendenen voortkomen. En dit land, dat Ik Abraham en Izaäk gegeven heb, zal Ik u geven; en uw nageslacht zal Ik dit land geven. En God voer op van hem ter plaatse, waar Hij met hem gesproken had. En Jacob zette een opgerichte steen ter plaatse, waar Hij met hem gesproken had, een stenen zuil, en hij stortte een plengoffer erover uit en goot er olie op. En Jacob noemde de plaats, waar God met hem gesproken had, Bethel [wat huis van God betekent]” Genesis 35:10-15). Deze verzen zijn een profetie voor de eindtijd. Samen met andere schriftplaatsen laten ze zien hoe Jacobs volken eruit zouden zien in onze tijd. Het openbaart onontbeerlijke geschiedenis over Israël dat tot “een [groot] volk” zou worden, doelend op de Verenigde Staten, en “een menigte [of volheid] van volken”, wat betrekking heeft op het Britse Gemenebest, of Groot-Brittannië.

Wat deed Jacob toen God deze kennis aan hem openbaarde? Hij zette een steen als een pilaar overeind en goot er wijn en olie over uit. Jacobs stenen hoofdkussen werd in direct verband gebracht met deze twee grote naties uit de eindtijd.

Dit vers laat eveneens een heilige belofte van God aan Jacob zien dat zijn familie in de eindtijd twee grote naties zou omvatten. Deze belofte werd in samenhang met een steen gedaan. Of, u zou ook kunnen zeggen in samenhang met Gods huis (Genesis 28:18, 22). Maar ook zit hier een belofte van God in vervat, dat als u in de eindtijd nauwkeurig één van deze beide grote naties onderzoekt, u een steen zou vinden die verband houdt met deze profetie. ■

Vervolg op [Een steen der bestemming \(Tweede deel\)](#)

**Download of bestel nu
uw gratis exemplaar van**

De sleutel van David

door hier te klikken.